

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

Str. Vasile Bumbac nr.7
Suceava
Tel : 0230 521 358 int 614
Fax : 0230 215 087

DECIZIA NR. 165
din 30.12.2010

privind soluționarea contestației formulată de

.....,

din localitatea ....., județul Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. ....

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr. ...., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. ...., asupra contestației formulate de ....., cu sediul în localitatea ....., județul Suceava.

..... contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ...., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. ...., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ...., înregistrat la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. ...., privind suma totală contestată de ....., reprezentând:

- ..... – impozit pe profit;
- ..... – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

Societatea contestă și Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. ...., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. .... și Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală f. nr. ....

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. .... contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ...., privind suma totală de ....., din care ..... – impozit pe profit și ..... – majorări de întârziere aferent impozitului pe profit, precum și Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. .... emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală și Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală f. nr..

Societatea formulează contestația împotriva Deciziei de impunere nr. ...., Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. ...., a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală și împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. .... și solicită anularea acestora.

În contestația formulată societatea solicită și suspendarea oricărui act de executare a deciziilor atacate.

Petenta susține că, în urma controlului efectuat, s-a constatat că a diminuat nejustificat masa impozabilă cu suma de ..... și s-a stabilit în sarcina sa suma de ....., reprezentând impozit pe profit, și suma de ....., reprezentând penalități de întârziere.

Contestatoarea afirmă că deciziile și dispozițiile întocmite de organele de control fiscal sunt emise cu interpretarea greșită a legii.

În motivarea contestației, societatea precizează că a încheiat contracte de asigurare facultativă pentru mijloacele de transport pe care le are în vederea realizării directe a obiectului principal de activitate - transporturi terestre de mărfuri pe șosele.

Petenta face precizarea că societățile de asigurare cu care au fost încheiate contractele de asigurare sunt acreditate să opereze în România și au autorizație vizată la zi de către ....., Societatea susține că primele de asigurare achitate sunt deductibile fiscal.

Contestatoarea menționează că, în ceea ce privește contractul de asigurare acesta este potrivit legislației în vigoare (Legea 32/2000 și 136/1995), reprezentând un contract special, cu caracter aleatoriu, în baza căruia una din părți, asiguratorul, se obligă ca, în schimbul unei sume de bani, denumită primă de asigurare, să despăgubească pe cealaltă parte, denumită asigurat, cu contravaloarea prejudiciului suferit.

Petenta precizează că a încheiat contractele începând cu anii 2007 și până în prezent, timp în care s-au produs și accidente care s-au soldat cu importante pagube materiale. Pagubele materiale produse autovehiculelor asigurate au constat în avarierea acestora, fapt care duce la scăderea valorii acestora. Societatea menționează că, în acest moment, intervine contractul de asigurare, în baza căruia are loc prin plata indemnizației de despăgubire, readucerea bunului asigurat la valoarea lui de dinaintea producerii riscului asigurat.

Societatea precizează că asiguratul **are două opțiuni, respectiv de a opta pentru repararea bunului asigurat într-un atelier autorizat**, urmând ca reparația

să fie achitată direct de asigurator către atelier sau către asigurat, în măsura în care acesta din urmă a achitat contravaloarea reparațiilor către atelier, **fie să se achite de către asigurator o indemnizație în bani, direct în contul asiguratului**, și acesta din urmă să realizeze reparația în regia sa proprie, în baza constatărilor făcute de către inspectorul de daune.

Despre cea din urmă modalitate, petenta afirmă că este mai păguboasă pentru asigurat întrucât, dintr-o indemnizație normală care s-ar fi achitat unui reparator – atelier autorizat – se achită asiguratului doar o sumă rezultată din cea inițială, din care se scade valoarea adaosului comercial practicat de atelier și valoarea TVA aferentă manoperei. Societatea menționează că această modalitate de reparație este mai puțin profitabilă, dar a ales-o deoarece prezintă un avantaj din punctul de vedere al timpului. Din aceste considerente a solicitat din partea asiguratorilor executarea plății indemnizației de despăgubire chiar dacă valoarea acesteia nu acoperea în totalitate prejudiciul suferit.

Petenta afirmă că ceea ce nu a interpretat corect organul de control este faptul că indemnizațiile de despăgubire încasate de la asiguratorii nu sunt venituri impozabile, ci sunt una din modalitățile de reparare a unui prejudiciu. Societatea consideră că valoarea bunului fiind diminuată prin producerea pagubei, indemnizația de asigurare nu face decât să readucă bunul la valoarea inițială indiferent de modul prin care este acordată (prin plata reparației la atelier, în contul asiguratului care a plătit atelierului sau direct asiguratului care își repară singur bunul).

Petenta motivează că, dacă ar fi de acord cu punctul de vedere al organelor de control, atunci ar însemna că prin indemnizația de despăgubire se creează un plus de valoare asupra căruia trebuie aplicată o cotă de impozit. Astfel, consideră că această ipoteză este greșită, întrucât încalcă cele două principii esențiale: unul de drept substanțial referitor la repararea prejudiciului „restitutio in integrum”, care instituie condiția aducerii bunului depreciat prin pagubă la valoarea de dinaintea producerii pagubei, și acela potrivit căruia valoarea indemnizației de despăgubire nu poate depăși valoarea bunului la data producerii accidentului.

Societatea precizează că, prin primirea indemnizației de despăgubire nu a realizat un venit impozabil, ci a fost realizată o readucere a bunurilor la valoarea lor inițială care s-a depreciat ca urmare a distrugerii din accidente. Petenta afirmă că sumele încasate nu sunt realizate ca urmare a unei activități comerciale sau ca urmare a faptului că au fost generate dintr-o sursă de câștig, ci reprezintă valoarea pierdută de bun ca urmare a producerii unei deprecieri prin accidente.

Referitor la cheltuielile cu amortizarea fiscală în sumă de ....., contestatoarea afirmă că a calculat legal amortizarea liniară pe o perioadă de un an. Invocă în acest sens prevederile HG 2139/30.11.2004 și precizează că a avut la baza calculului amortizării procesul verbal al comisiei tehnice care a stabilit durata normală de funcționare pentru vehicule.

Societatea anexează la contestația formulată copii după două rapoarte de evaluare întocmite la 15.01.2009 și după un raport de evaluare din data de 18.12.2009.

Ca o consecință a solicitării de anulare a deciziei de impunere, societatea solicită și anularea deciziei de nemodificare a bazei de impunere și a dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, cu atât mai mult cu cât susține că dispoziția de măsuri nu i-a fost comunicată.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ...., s-a stabilit în sarcina ..... de plată suma de ....., din care ..... – impozit pe profit și ..... – majorări de întârziere impozit pe profit.

În urma controlului efectuat la ....., organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada iunie 2008 – martie 2010, societatea a înregistrat în contul 7581 „Venituri din despăgubiri, amenzi și penalități” suma de ....., din care ..... în anul 2008, ... în anul 2009 și ..... în luna martie 2010, reprezentând valoarea despăgubirilor încasate de la diverse firme de asigurări (..... etc.) pentru daunele din accidente produse la mijloacele de transport auto proprii.

Organele fiscale precizează că agentul economic a dedus eronat aceste sume din baza de calcul a profitului impozabil, considerând că reprezintă venituri neimpozabile.

Echipa de inspecție fiscală a constatat că veniturile menționate mai sus constituie venituri impozabile la calculul impozitului pe profit, nefiind incluse în categoria veniturilor neimpozabile reglementate de art. 20, lit. a)-e) din Codul fiscal.

Astfel, s-a reîntregit profitul impozabil cu suma de ..... și s-a recalculat **impozitul pe profit**, rezultând o diferență suplimentară de plată **în sumă de .....**

De asemenea, în urma verificării efectuate, organele fiscale au constatat că, în perioada ianuarie 2009-iunie 2010, societatea a calculat și înregistrat cheltuieli cu amortizarea fiscală în sumă de ..... pentru trei mijloace de transport auto (microbuz ....., autoturism ..... și semiremorca .....), utilizând pentru recuperarea valorii de intrare a acestora regimul de amortizare liniară pe o perioadă de 1 an.

Organele fiscale au considerat că au fost încălcate prevederile HG 2139/2004 și au considerat că durata normală de funcționare a acestora este cuprinsă între 4 și 6 ani.

Organele de control au recalculat amortizarea fiscală a mijloacelor fixe, luând în considerare o durată de funcționare de 4 ani, rezultând o amortizare fiscală deductibilă în sumă de ....., și s-a reîntregit profitul impozabil cu diferența de amortizare nefiscală de ....., rezultând un **impozit pe profit suplimentar în sumă de .....**

Pentru neplata la termen a impozitului pe profit stabilit suplimentar s-au calculat **accesorii în sumă de .....**, calculate pentru perioada 26.07.2008 – 15.10.2010.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma contestată de ....., din care impozit pe profit în sumă de ..... și accesorii în sumă de ..... aferente impozitului pe profit, stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr. ...., cauza supusă soluționării este dacă ..... datorează această sumă, în condițiile în care a încasat venituri din despăgubiri de la diverse firme de asigurări pentru daunele din accidente produse la mijloacele de transport auto proprii, pe care le-a considerat ca fiind venituri neimpozabile la calculul profitului impozabil.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada iunie 2008 – martie 2010, societatea a înregistrat în contul 7581 „Venituri din despăgubiri, amenzi și penalități” suma de ....., din care ..... în anul 2008, ... în anul 2009 și ..... în luna martie 2010, reprezentând valoarea despăgubirilor încasate de la diverse firme de asigurări (..... etc.) pentru daunele din accidente produse la mijloacele de transport auto proprii.

Organele fiscale precizează că agentul economic a dedus eronat aceste sume din baza de calcul a profitului impozabil, considerând că reprezintă venituri neimpozabile.

Echipa de inspecție fiscală a constatat că veniturile menționate mai sus constituie venituri impozabile la calculul profitului impozabil și impozitului pe profit, nefiind incluse în categoria veniturilor neimpozabile reglementate de art. 20, lit. a)-e) din Codul fiscal.

Astfel, s-a reîntregit profitul impozabil cu suma de ..... și s-a recalculat **impozitul pe profit**, rezultând o diferență suplimentară de plată **în sumă de .....**

Pentru neplata la termen a impozitului pe profit stabilit suplimentar s-au calculat **accesorii în sumă de .....**, pentru perioada 26.07.2008 – 15.10.2010.

Societatea precizează că, prin primirea indemnizației de despăgubire nu a realizat un venit impozabil, ci a fost realizată o readucere a bunurilor la valoarea lor inițială care s-au depreciat ca urmare a distrugerii din accidente. Petenta afirmă că sumele încasate nu sunt realizate ca urmare a unei activități comerciale sau ca urmare a faptului că au fost generate dintr-o sursă de câștig, ci reprezintă valoarea pierdută de bun ca urmare a producerii unei deprecieri prin accidente.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 19 alin. 1** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării, unde se precizează că:

ART. 19

„Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

[...]”.

- Referitor la aplicarea prevederilor art. 19 din Codul fiscal, la **pct. 12 și pct. 15** din Hotărârea Guvernului nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se precizează că:

„Norme metodologice:

12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.

[...]”.

Conform acestor prevederi legale, profitul impozabil se determină ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.

De asemenea, rezultă că la calculul profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, așa cum rezultă din normele de aplicare a Codului fiscal.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că societatea a înregistrat în evidența contabilă în contul 7581 „Venituri din despăgubiri, amenzi, penalități” suma de ....., reprezentând valoarea despăgubirilor încasate de la diverse firme de asigurări pentru daunele din accidente produse la mijloacele de transport auto proprii. Aceste venituri au fost considerate de către societate ca fiind neimpozabile la calculul profitului impozabil.

- În ceea ce privește veniturile neimpozabile, sunt aplicabile prevederile **art. 20** din Codul fiscal, modificat, unde se precizează că:

ART. 20

“Venituri neimpozabile

Următoarele venituri sunt neimpozabile la calculul profitului impozabil:

- a) dividendele primite de la o persoană juridică română;**

b) diferențele favorabile de valoare a titlurilor de participare, înregistrate ca urmare a încorporării rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se dețin titluri de participare, precum și diferențele de valoare a investițiilor financiare pe termen lung, reprezentând acțiuni deținute la societăți afiliate, titluri de participare și investiții deținute ca imobilizări, înregistrate astfel potrivit reglementărilor contabile. Acestea sunt impozabile la data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionării, a retragerii, lichidării investițiilor financiare, precum și la data retragerii capitalului social la persoana juridică la care se dețin titlurile de participare;

c) veniturile din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere, precum și veniturile din recuperarea cheltuielilor nedeductibile;

d) veniturile neimpozabile, prevăzute expres în acorduri și memorandumuri aprobate prin acte normative”.

- Referitor la aplicarea prevederilor art. 20 lit. c) din Codul fiscal, la **pct. 20** din Hotărârea Guvernului nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se precizează că:

„Norme metodologice:

20. Sunt considerate venituri neimpozabile veniturile prin care se recuperează cheltuielile pentru care nu s-a acordat deducere la momentul efectuării lor, cum sunt: rambursările de impozit pe profit plătit în perioadele anterioare, restituirea unor dobânzi și/sau penalități de întârziere, veniturile din anularea unor provizioane care au fost considerate cheltuieli nedeductibile la data constituirii lor și altele asemenea”.

Din textele de lege citate mai sus se reține că sunt venituri neimpozabile la calculul profitului impozabil următoarele: dividendele primite de la o persoană juridică română, diferențele favorabile de valoare a titlurilor de participare și diferențele de valoare a investițiilor financiare pe termen lung, veniturile rezultate din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din recuperarea cheltuielilor nedeductibile și veniturile neimpozabile, prevăzute expres în acorduri și memorandumuri aprobate prin acte normative.

În ceea ce privește veniturile din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere, venituri care sunt considerate neimpozabile la calculul profitului impozabil, reprezintă rambursările de impozit pe profit plătit în perioadele anterioare, restituirea unor dobânzi și/sau penalități de întârziere, veniturile din anularea unor provizioane care au fost considerate cheltuieli nedeductibile la data constituirii lor și altele asemenea.

Din prevederile menționate rezultă că veniturile neimpozabile la calculul profitului impozabil sunt prevăzute expres de lege, iar printre acestea nu se regăsesc

ca fiind neimpozabile veniturile din despăgubiri încasate de la firmele de asigurări pentru daune din accidentele produse.

În urma verificării efectuate la societate, organele fiscale au constatat că aceasta a înregistrat în evidența contabilă în contul 7581 „Venituri din despăgubiri, amenzi, penalități” suma de ....., reprezentând valoarea despăgubirilor încasate de la diverse firme de asigurări pentru daunele din accidente produse la mijloacele de transport auto proprii, venituri pe care le-a considerat ca făcând parte din categoria veniturilor neimpozabile.

După cum rezultă și din textele de lege citate mai sus, în categoria veniturilor neimpozabile se cuprind o serie de venituri, dar nu și veniturile din despăgubirile primite de la firmele de asigurări.

De asemenea, veniturile obținute de societate nu pot fi considerate nici venituri rezultate din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere sau venituri din recuperarea cheltuielilor nedeductibile, întrucât cheltuielile pe care le-a efectuat petenta pentru obținerea acestor venituri sunt cheltuieli deductibile fiscal.

De asemenea, societatea nu demonstrează cu documente că veniturile obținute din despăgubiri sunt venituri neimpozabile care sunt prevăzute expres în acorduri și memorandumuri aprobate prin acte normative.

Având în vedere prevederile legale citate și analizate la acest capăt de cerere, rezultă că în mod legal organele fiscale au stabilit că veniturile obținute de societate din despăgubiri, încasate de la diverse firme de asigurări pentru daunele din accidente produse la mijloacele de transport auto proprii, sunt venituri impozabile din punct de vedere fiscal, drept pentru care **urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată cu privire la impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de .....**

Conform actului administrativ atacat, pentru neplata în termen a impozitului pe profit în sumă de ....., stabilit suplimentar de organele de inspecție fiscală și contestată de societate, s-au calculat accesorii în sumă de .....

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut impozitul pe profit în sumă de ....., care a generat accesoriile, iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al acestora, contribuabilul datorează și **accesoriile în sumă de .....**, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).

Prin urmare, accesoriile în sumă de ....., aferente impozitului pe profit în sumă de ....., stabilit suplimentar de organele de control, reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Având în vedere că nu se contestă modul de calcul al acestora, iar pentru impozitul pe profit în sumă de ....., care le-a generat, cererea a fost respinsă, **urmează a se respinge contestația și pentru accesoriile în sumă de .....**

2. Referitor la suma contestată de ....., din care impozit pe profit în sumă de ..... și accesorii în sumă de ..... aferente impozitului pe profit, stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr. ....., DGFP

Suceava este investită să analizeze dacă cheltuielile deductibile cu amortizarea autovehiculelor achiziționate putea fi determinată pe baza duratei normale de funcționare la nivelul minim de 4 ani din HG 2139/2004 pentru aprobarea Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, în condițiile în care la data achiziției acestea nu erau noi și nu se cunoștea durata de funcționare rămasă, iar societatea depune în susținerea cauzei rapoarte de evaluare vizate de ....., din care rezultă că autovehiculele achiziționate nu erau noi și aveau o durată de utilizare rămasă de 1 an.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele fiscale au constatat că, în perioada ianuarie 2009-iunie 2010, societatea a calculat și înregistrat cheltuieli cu amortizarea fiscală în sumă de ..... pentru trei mijloace de transport auto (microbuz ....., autoturism ..... și semiremorca .....), utilizând pentru recuperarea valorii de intrare a acestora regimul de amortizare liniară pe o perioadă de 1 an.

Organele fiscale au considerat că au fost încălcate prevederile HG 2139/2004 și au considerat că durata normală de funcționare a acestora este de 4-6 ani și au recalculat amortizarea fiscală a mijloacelor fixe, luând în considerare o durată de funcționare de 4 ani, rezultând o amortizare fiscală deductibilă în sumă de ..... și s-a reîntregit profitul impozabil cu diferența de amortizare nefiscală de ....., rezultând un **impozit pe profit suplimentar în sumă de .....**

Pentru neplata la termen a impozitului pe profit stabilit suplimentar s-au calculat **accesorii în sumă de .....**, pentru perioada 26.07.2008 – 15.10.2010.

Referitor la cheltuielile cu amortizarea în sumă de ....., contestatoarea afirmă că a calculat legal amortizarea liniară pe o perioadă de un an, invocând în acest sens prevederile HG 2139/30.11.2004, și precizează că a avut la baza calculului amortizării procesul verbal al comisiei tehnice care a stabilit durata normală de funcționare pentru vehicule.

Societatea anexează la contestația formulată copii după Rapoartele de evaluare din datele de 15.01.2009, 15.01.2009 și din 18.12.2009, emise de către ..... S.R.L. Suceava, pentru autoutilitara N1 – ....., pentru autoturismul ..... și pentru semiremorca ....., toate fiind vizate de .....-expert evaluator întreprinderi ....., din care rezultă că mijloacele fixe în cauză au fost evaluate la o durată de utilizare rămasă de 1 an.

Prin adresa nr. ...., DGFP Suceava, prin organele sale de soluționare a contestațiilor solicită AIF Suceava precizări privind rapoartele de evaluare depuse de contestatoare în ceea ce privește cele trei mijloace de transport evaluate.

Prin adresa înregistrată la AIF Suceava sub nr. .... și la DGFP Suceava sub nr. ...., se comunică faptul că cele trei rapoarte de evaluare se referă strict la mijloacele de transport pentru care s-au recalculat cheltuielile cu amortizarea prin decizia de impunere nr. ....

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 21** din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă controlului:

ART. 21

„Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

[...]

(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

[...]

i) amortizarea, în limita prevăzută la art. 24;

[...]”.

ART. 24

“Amortizarea fiscală

(1) Cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol.

[...]

(6) Regimul de amortizare pentru un mijloc fix amortizabil se determină conform următoarelor reguli:

[...]

c) în cazul oricărui alt mijloc fix amortizabil, contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară sau degresivă.

(7) În cazul metodei de amortizare liniară, amortizarea se stabilește prin aplicarea cotei de amortizare liniară la valoarea de intrare a mijlocului fix amortizabil.

Cota de amortizare liniară se calculează raportând numărul 100 la durata normală de utilizare a mijlocului fix.

[...]

(11) Amortizarea fiscală se calculează după cum urmează:

a) începând cu luna următoare celei în care mijlocul fix amortizabil se pune în funcțiune;

[...]”.

Conform acestor prevederi legale, cheltuielile sunt deductibile la calculul profitului impozabil dacă sunt efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

De asemenea, cheltuielile cu amortizarea au deductibilitate limitată. Astfel, cheltuielile cu achiziționarea mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării.

În cazul utilizării metodei de amortizare liniară, amortizarea se stabilește prin aplicarea cotei de amortizare liniară (care se calculează raportând numărul 100 la durata normală de utilizare a mijlocului fix) la valoarea de intrare a mijlocului fix

amortizabil și se calculează începând cu luna următoare celei în care mijlocul fix amortizabil se pune în funcțiune.

Din documentele existente la dosarul contestației rezultă că societatea a achiziționat trei mijloace de transport, respectiv o autoutilitara N1 – ..... (an fabricație 1995 și ..... km parcurși) la data de 08.12.2008, un autoturism ..... (an fabricație 1992 și ..... km parcurși) la data de 25.11.2008 și primită pe 01.12.2008 și o semiremorcă ..... (an fabricație 2003) la data de 18.12.2009.

Așa cum rezultă din elementele de mai sus mijloacele fixe achiziționate nu erau noi, ci erau utilizate (rulate).

Societatea anexează la contestația formulată copii după Rapoartele de evaluare din datele de 15.01.2009, 15.01.2009 și din 18.12.2009, emise de către ..... S.R.L. Suceava, pentru autoutilitara N1 – ....., pentru autoturismul ..... și pentru semiremorca ....., toate fiind vizate de .....-expert evaluator întreprinderi ....., din care rezultă că mijloacele fixe în cauză au fost evaluate la o durată de utilizare rămasă de 1 an.

În ceea ce privește constatarea organelor de inspecție fiscală că durata normală de funcționare este cuprinsă între 4 și 6 ani, fapt care rezultă din **HG 2139/2004** pentru aprobarea Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, facem precizarea că în acest act normativ se stipulează că societatea avea dreptul la deducerea cheltuielilor cu amortizarea calculată pe baza expertizei stabilite de o comisie tehnică sau un expert tehnic:

„ANEXA 1

CATALOGUL

privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe

I. Dispoziții generale

[...]

2. Durata normală de funcționare reprezintă durata de utilizare în care se recuperează, din punct de vedere fiscal valoarea de intrare a mijloacelor fixe pe calea amortizării. În consecință, durata normală de funcționare este mai redusă decât durata de viață fizică a mijlocului fix respectiv.

[...]

4. În prezentul catalog pentru fiecare mijloc fix nou achiziționat se utilizează sistemul unor plaje de ani cuprinse între o valoare minimă și una maximă, existând astfel posibilitatea alegerii duratei normale de funcționare cuprinsă între aceste limite. Astfel stabilită, durata normală de funcționare a mijlocului fix rămâne neschimbată până la recuperarea integrală a valorii de intrare a acestuia sau scoaterea sa din funcțiune.

[...]

III. Alte precizări

[...]

3. În cazul mijloacelor fixe achiziționate cu durata normală de utilizare neconsumată, pentru care se cunosc datele de identificare (data punerii în funcțiune, durata normală de utilizare rămasă), recuperarea valorii de intrare se face pe durata normală de funcționare rămasă.

În cazul mijloacelor fixe achiziționate cu durata normală de funcționare expirată sau pentru care nu se cunosc datele de identificare, durata normală de funcționare se stabilește de către o comisie tehnică sau expert tehnic independent.

[...]

5. Pentru perioada în care mijloacele fixe nu sunt utilizate, recuperarea amortizării aferente acestora se va face prin recalcularea cotei de amortizare pe durata normală de utilizare rămasă, începând cu luna următoare repunerii în funcțiune a acestora sau se diminuează capitalurile proprii la data scoaterii din funcțiune.

Conform prevederilor legale citate mai sus, HG 2139/2004 pentru aprobarea Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe cuprinde reglementări privind clasificarea mijloacelor fixe utilizate în economie și duratele normale de funcționare ale acestora.

De asemenea, rezultă că, pentru fiecare mijloc fix nou achiziționat, la stabilirea duratei normale de funcționare, se utilizează sistemul unor plaje de ani cuprinse între o valoare minimă și una maximă.

Totodată, același act normativ prevede că, în cazul mijloacelor fixe achiziționate cu durata normală de utilizare neconsumată sau pentru care se cunosc datele de identificare, recuperarea valorii de intrare se face pe durata normală de funcționare rămasă, iar în situația în care mijloacele fixe au durata normală de funcționare expirată sau nu se cunosc datele de identificare, durata normală de funcționare se stabilește de către o comisie tehnică sau expert tehnic independent.

Deoarece societatea a achiziționat mijloacele fixe care erau utilizate, deci nu erau noi, conform HG 2139/2004, aceasta are dreptul la recuperarea valorii de intrare a acestora pe durata normală de funcționare stabilită, durată care se stabilește de către o comisie tehnică sau de către un expert tehnic.

Având în vedere că societatea dovedește cu documente că mijloacele achiziționate nu sunt noi, ci au fost rulate, și au fost evaluate de către o societate autorizată în evaluare la o durată de utilizare rămasă de 1 an, rezultă că societatea are dreptul la recuperarea cheltuielilor cu amortizarea, pe o perioadă de un an, pentru fiecare autovehicul în parte, începând cu luna următoare punerii acestuia în funcțiune.

Rezultă că în mod legal societatea a aplicat metoda de amortizare liniară și a dedus cheltuieli cu amortizarea mijloacelor fixe calculate pe baza duratei normale de funcționare de un an.

Întrucât societatea depune la contestația formulată copii după rapoartele de evaluare întocmite pentru mijloacele fixe achiziționate, pentru care s-a stabilit o durată normală de funcționare de 1 an, rezultă că în mod legal societatea a calculat amortizarea pentru o durată rămasă de utilizare de un an, drept pentru care **urmează**

a se admite contestația formulată cu privire la suma de ....., reprezentând impozit pe profit.

- Potrivit **art. 216** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

„(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.

(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat.”

Conform actului administrativ atacat, pentru neplata în termen a impozitului pe profit în sumă de ....., stabilit suplimentar de organele de inspecție fiscală și contestată de societate, s-au calculat accesorii în sumă de .....

Deoarece s-a admis contestația formulată privind impozitul pe profit în sumă de ....., care a generat accesorii, conform principiului de drept **"accessorium sequitur principale"** (accesoriul urmează principalul), urmează a se admite contestația formulată și cu privire la **accesoriile în sumă de .....**, reprezentând măsură accesorie.

3. Referitor la contestația formulată împotriva Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. ...., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. ...., cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate pronunța asupra cauzei, în condițiile în care societatea nu a motivat și demonstrat lezarea interesului legitim prin emiterea actului administrativ fiscal.

În fapt, prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. ...., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. ...., în urma verificării la ....., organele fiscale au stabilit că pentru TVA, contribuția la asigurări sociale, contribuția de asigurări pentru șomaj, contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, contribuția pentru asigurări de sănătate, contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice, impozitul pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice, nu s-a modificat baza de impunere în perioada verificată, respectiv 01.01.2007 – 30.06.2010.

Societatea formulează contestație împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. ...., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. ...., fără să demonstreze că a fost lezată în drepturile sale prin emiterea acestui act administrativ fiscal.

..... afirmă că formulează contestație împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. ...., înregistrată la Activitatea

de Inspecție Fiscală sub nr. ...., pe motiv că deoarece solicită anularea deciziei de impunere contestate, consecința o reprezintă și anularea deciziei de nemodificare.

În drept, potrivit dispozițiilor art. 85 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată:

Art. 85

„Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);**
- b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”**

- **La art. 109 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, se prevede că:**

Art. 109

„Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere factual și legal.

(2) La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.

[...]”

- **La art. 110 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, aprobat prin Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, se stipulează că:**

ART. 110

„[...]”

(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii.”

- **Totodată, potrivit art. 205 și 206 din același act normativ :**

ART. 205

„Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se

consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

Art. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

[...]

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

Din coroborarea prevederilor legale prezentate mai sus, rezultă că pot fi contestate atât titlurile de creanță prin care s-au stabilit și individualizat creanțe fiscale, cât și actele administrative prin care nu s-au stabilit impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat, contestațiile putând fi formulate numai de cel care consideră ca a fost lezat în drepturile sale.

Totodată, lezarea interesului legitim trebuie demonstrată prin formularea unei contestații care trebuie să cuprindă motivele de fapt și de drept precum și dovezile pe care se întemeiază aceasta.

Se reține că societatea se află în situația de a contesta un act administrativ prin care nu au fost stabilite obligații la bugetul general consolidat al statului în raport de dispozițiile art. 205 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, deci nu a fost lezată în vreun interes al său.

Totodată, contestatoarea nu a demonstrat lezarea interesului legitim prin emiterea actului administrativ fiscal, respectiv a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. ...., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. ....

..... afirmă că formulează contestație împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. ...., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. ...., pe motiv că solicită anularea deciziei de impunere, considerând că are drept anularea deciziei de nemodificare.

Prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. ...., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. ...., în urma verificării efectuate la societate, organele fiscale au stabilit că, pentru TVA, contribuția la asigurări sociale, contribuția de asigurări pentru șomaj, contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, contribuția pentru asigurări de sănătate, contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice, impozitul pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice, nu s-a modificat baza de impunere în perioada verificată, respectiv 01.01.2007 – 30.06.2010.

Rezultă că societatea nu are în vedere că organele de control nu au stabilit nici o bază suplimentară pentru TVA, contribuția la asigurări sociale, contribuția de asigurări pentru șomaj, contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, contribuția pentru asigurări de sănătate, contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice, impozitul pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice, nefiind modificată baza de impunere pentru perioada verificată, respectiv 01.01.2007 – 30.06.2010.

Din cele prezentate se reține că, prin emiterea deciziei de nemodificare a bazei de impunere, societatea nu a fost lezată în drepturile sale.

- Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, la **punctul 13.1 lit. d)** prevede că:

„13. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 186 - Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

13.1. Contestația poate fi respinsă ca: [...]

d) lipsită de interes, în situația în care contestatorul nu demonstrează că a fost lezată în dreptul sau interesul său legitim;”

Drept urmare, având în vedere prevederile legale menționate mai sus pentru acest capăt de cerere și întrucât societatea nu demonstrează că a fost lezată în drepturile sale prin emiterea acestui act administrativ fiscal, contestația formulată împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. ...., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. ...., urmează să **fie respinsă ca fiind lipsită de interes.**

4. Referitor la solicitarea contestatoarei privind suspendarea executării deciziilor contestate, respectiv Decizia de impunere nr. ...., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. ...., Decizia de nemodificare a bazei de impunere nr. ...., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. ...., cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal nu se află în competența sa materială de soluționare.

În fapt, prin cererea formulată, ... solicită suspendarea executării deciziilor contestate.

În drept, sunt incidente prevederile **art. 215 alin. (1) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căroră:

ART. 215

„Suspendarea executării actului administrativ fiscal

(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. [...]”

- Potrivit **art. 14** din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004:

„Suspendarea executării actului

(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.”

Având în vedere dispozițiile imperative ale legii, cererea societății contestatoare de suspendare a executării Deciziei de impunere nr. .... și Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. ...., emise de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava, intră sub incidența prevederilor Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava **nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, neavând competența materială, aceasta aparținând instanței judecătorești.**

5. Referitor la contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală f. nr., cauza supusă soluționării este dacă societatea a fost lezată în drepturile sale prin acest act administrativ fiscal, în condițiile în care nu i-a fost comunicat nici un astfel de act administrativ fiscal, iar petenta nu demonstrează că a fost lezată în drepturile sale.

În fapt, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că formularul „dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală” nu a fost emis pe numele societății, ci este înscris din greșeală de către organele de control în confirmarea de primire a celorlalte acte administrative emise pe numele contribuabilului.

Societatea contestă măsura stabilită de organele fiscale prin Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală f. nr., precizând că această dispoziție nici nu i-a fost comunicată, dar întrucât contestă și solicită anularea deciziei de impunere, consideră că, consecința o reprezintă anularea dispoziției de măsuri.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 205** din OG 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează că:

ART. 205

“Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat”.

Conform acestor prevederi legale, dreptul la contestație revine celui care se consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

- De asemenea, conform prevederilor **art. 206** din același act normativ:

ART. 206

“Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

b) obiectul contestației;

[...]

d) dovezile pe care se întemeiază;

[...]

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.

(3) Contestația se depune la organul fiscal, respectiv vamal, al cărui act administrativ este atacat și nu este supusă taxelor de timbru”.

Rezultă că în cuprinsul unei contestații se regăsesc dovezile pe care aceasta se întemeiază, precum și obiectul acesteia, obiect care constituie măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.

- În ceea ce privește noțiunea de act administrativ fiscal și opozabilitatea acestuia, la **art. 41 și art. 45** din OG 92/2003, republicată, se precizează că:

ART. 41

“Noțiunea de act administrativ fiscal

În înțelesul prezentului cod, actul administrativ fiscal este actul emis de organul fiscal competent în aplicarea legislației privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor fiscale”.

ART. 45

“Opozabilitatea actului administrativ fiscal

Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii”.

Conform acestor prevederi legale, actul administrativ fiscal este actul emis de organul fiscal competent în aplicarea legislației privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor fiscale și își produce efectele din momentul comunicării contribuabilului sau la o dată ulterioară.

Din documentele existente la dosarul contestației rezultă că societatea contestă Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală f. nr., dar acest act nu a fost comunicat contribuabilului.

Mai mult decât atât, în Referatul nr. ....11.2010 cu propuneri de soluționare a contestației, organele fiscale fac precizarea că nu s-a emis în sarcina societății nici o dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală.

Se reține astfel că societatea contestă un act care nu există. De asemenea, nu dovedește cu documente că a fost lezată în drepturile sale, aceasta având obligația prin lege de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarației sale, așa cum rezultă din **art. 65** din OG 92/2003, republicată:

ART. 65

“Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Întrucât prin contestația formulată societatea nu demonstrează că a fost lezată în drepturile sale prin emiterea unei dispoziții de măsuri și ținând cont de faptul că nu a fost emisă nici o dispoziție de măsuri pe numele acesteia, conform prevederilor **art. 217** din OG 92/2003 și **pct. 13.1 lit. d)** din OMFP nr. 519/2005, unde se precizează că:

ART. 217

“Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.

(2) Contestația nu poate fi respinsă dacă poartă o denumire greșită”.

“13. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 186 - Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

13.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

d) lipsită de interes, în situația în care contestatorul nu demonstrează că a fost lezată în dreptul sau interesul său legitim;

[...]”,

urmează **a se respinge ca fiind lipsită de interes** contestația formulată de ....., împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală f. nr..

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 19 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării, pct. 12 și pct. 15, pct. 20, pct. 70² din Hotărârea nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, referitoare la aplicarea prevederilor art. 19, art. 20 lit. c), art. 24 alin. 11 lit. a din Codul fiscal, HG 2139/2004 pentru aprobarea Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, art. 41, art. 45, art. 65, art. 85 alin. (1), art. 109, art. 110 alin. (3), art. 205, art. 206, art. 215, art. 216, art. 217 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pct. 13.1 lit. d) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art. 14 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, coroborate cu prevederile art. 216 din Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de ....., cu sediul în localitatea ....., județul Suceava, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ...., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. ...., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ...., înregistrat la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. ...., privind suma de ....., reprezentând:

- ..... – impozit pe profit;
- ..... – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

2. Admiterea contestației formulată de ....., cu sediul în localitatea ....., județul Suceava **și implicit anularea** Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ...., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. ...., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ...., înregistrat la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. ...., privind suma de ....., reprezentând:

- ..... – impozit pe profit;
- ..... – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

3. Respingerea contestației formulată de ....., cu sediul în localitatea ....., împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. ...., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. ...., **ca lipsită de interes.**

4. Respingerea contestației formulată de ....., cu sediul în localitatea ....., împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală f. nr., **ca lipsită de interes.**

5. Constatarea necompetenței materiale în ceea ce privește cererea de suspendare a executării Deciziei de impunere nr. ...., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. .... și a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. ...., înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. ...., Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava **neputându-se investi cu soluționarea acestui capăt de cerere**, aceasta fiind de competența instanței judecătorești.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.